

Р Е Ш Е Н И Е № 723

гр. Перник, 03 ноември, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря Т.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 705 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационно производство по чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН във връзка с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Директор на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област" против съдебно решение, постановено по нах дело № 580 по описа на районен съд Перник, с което е отменено Наказателно постановление № 23-2305890 от 03 януари 2013 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда СО, с което на ЕТ „С. В. ***“, представлявано от търговеца С. В., на основание чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция от 3 000 лв. за нарушение по чл. 62, ал. 1 във връзка с чл. 1, ал.2 от КТ.

В жалбата се излагат касационни възражения за неправилно приложение на материалния закон, че решението е неправилно и се дължи отмяната му. Касаторът счита, че извършването на нарушението е било установено по безспорен начин, а именно предоставянето на работна сила при съществуващи елементи на трудово правоотношение от страна на лицето Пл. Младенов. За горното според касатора са налице и достатъчно доказателства - саморъчно попълнена и подписана справка от лицето. Моли да се отмени решението на районния съд и на негово място да се постанови ново такова, с което наказателното постановление бъде потвърдено.

Ответникът по касационна жалба, чрез пълномощник изразява становище за неоснователност на касационната жалба, като моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура Перник изразява становище за неоснователност на жалбата, като следва да се потвърди решението на районен съд.

Касационната инстанция, след като провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон и във връзка с направените от касатора оплаквания за нарушение на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, въз основа на доказателствата по делото, намери жалбата за допустима, тъй като е подадена от надлежна страна в рамките на преклузивния четиринадесетдневен срок, а разгледана по същество за неоснователна поради следните съображения:

За да обоснове крайния си извод за незаконосъобразност на така издаденото наказателно постановление, състав на Районния Съд-Перник е разгледал и решил делото по същество, като е приел на първо място, че не са налице допуснати нарушения при издаването на АУАН и НП, които да

опорочават административно - наказателното производство. Приел е също така, че от събраните по делото доказателства - представения по делото Граждански договор от 24 септември 2012 г., свидетелските показания на св. Младенов и актосъставителя Петров са логични, последователни и без противоречия помежду си, справки по чл. 402, ал. 1, т. 3, чл. 402, ал. 2 от КТ, ответникът по касационната жалба не е осъществил състава на нарушението на чл. 62, ал. 1, вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ. Съдът подробно се е аргументирал и относно това защо приема, че не е налице трудов договор, а граждански договор за изработка по ЗЗД. Според съда представеният граждански договор с лицето Младенов съдържа всички елементи на договора за изработка - с него е уговорено постигането на определен между страните резултат, а не полагане на труд при определени условия – месечно възнаграждение, работно време, почивки. Освен това съдът е приел, че е налице и друг характерен за гражданското правоотношение елемент - "възнаграждение", което се дължи за обема договорена работа; както и че в гражданския договор е уговорен конкретен срок за изпълнение на работата, а това, че в справката, която е попълнило лицето, е записано време на извършване на договорената работа, не следва да се приема като „работно време“ по смисъла на КТ.

Като съществен процесуален пропуск от страна на АНО, въззивният съд е приел, че развиваното от органа възражение, че с представения пред него „граждански договор“ се цели заобикаляне на трудовото законодателство е изцяло недоказано. В този смисъл, АНО не се е съобразил с доказателствената тежест, която носи за установяване по безспорен начин извършеното нарушение. В наказателното постановление само е отразено, че е представен граждански договор, който е описан в доказателствената част на постановлението, като доказателство, с което се потвърждавало нарушението. Този безмотивен извод е и незаконосъобразен. След като не е опровергана доказателствената сила на договора, той се цени, като доказателство опровергаващо фактите, според които АНО е приел за безспорно доказано вмененото на ответника по касационната жалба нарушение.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изложените от районния съд мотиви, във връзка с преценката на доказателствата в тяхната съвкупност и поотделно на всяко едно от тях, както и направените правни изводи.

Характерно за договора за изработка е, че изпълнителят на свой риск приема да извърши определена работа и да представи на възложителя определен резултат. При извършване на договорения резултат изпълнителят не зависи от възложителя по отношение на начин на извършване на работата, работно време, трудова дисциплина. От значение е да представи в определения срок и съгласно изискванията, на които трябва да отговаря, уговорения резултат, а именно възложената работа. От тези характеристики на договора за изработка следва, че в случая следва да се приеме, че съществува такъв договор между ответника по касацията и лицето, което инспекторите – служители на АНО са заварили на обекта, а на място от това лице е обяснено, че извършва работа, възложена по граждански договор.

От показанията на последния също така се установява, че не е имал намерение да сключва трудов договор, а да изпълни определена работа срещу възнаграждение. Няма данни също така относно последващи действия на дружеството по сключване на трудов договор със същото лице и регистриране на договора в ТД на НАП – Перник. Наличието на писмен граждански договор между страните с всички елементи на договор за изработка, налагат извода, че

между страните е бил сключен именно такъв. Последното от своя страна обосновава липсата на извършено от страна на дружеството нарушение на чл. 62, ал.1 вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ.

Изложеното е в съответствие с правната обосновка на обжалвания съдебен акт, изложена от въззивния съд в решаващия състав.

Оплакванията в касационната жалба по принцип са правилни, ако не се гледа строго казуистично в настоящото съдебно производство. Едва в касационната жалба се правят доводи, че приложения граждански договор не е в съответствие с изискванията на ЗЗД, което не се споделя от касационен състав по изложени съображения. Не следва да се тълкува и в обратен смисъл ТР 86/86 на ВС НРБ, както твърди касаторът, за това, че уговореното според страните по гражданския договор се ограничавало за работа - извършена за договорено време, а не за резултат. В договора, а и в представените пред въззивен съд писмени доказателства – предложение и приемо предавателен протокол са конкретизирани искани от изпълнителя по договора резултати. Отнесени към чл. 1 от р. Първи от договора, тези частни документи установяват по безспорен начин характера на договора, а именно, че е бил сключен за определен резултат, който е търсен и от двете страни. В тази насока следва да се отговори отрицателно на изложеното в касационната жалба.

Предвид изложеното касационен състав на Административен съд - гр. Перник намира, че съдебното решение не страда от пороци, които да налагат неговата отмяна, затова и на основание чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. 1 АПК.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 542, постановено по нах дело № 580/2013 г. по описа на Районен съд Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.